

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
กลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel)
Guideline for Tourism Development for
Solo Travelers in Thailand

อรรถกฤต จันทร¹, ดร.ภูกริกร บัวสอน² และ ดร.จุติน แก้วนพรัตน์³

Auttakrit Junthorn¹, Dr.Phukrirk Buasorn² and Dr.Justin Kaewnopparat³

E-mail: auttakrit.junt@bumail.net

¹นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

¹Student Master of Arts in Hospitality and Tourism Management, Bangkok University

^{2,3}อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

^{2,3}Advisor: Hospitality and Tourism Management, Bangkok University

(Receipt of the manuscript: November 30, 2022; Receipt of the revised manuscript: June 9, 2023; Acceptance of the final manuscript: June 13, 2023)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม ความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง ประชากรในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติที่เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวน 400 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยใช้ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยสถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน คือ t-test / ANOVA และ Pearson's correlation coefficient ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการท่องเที่ยว 1 – 5 วัน ค่าใช้จ่ายตลอดทริปท่องเที่ยว 20,001 – 30,000 บาท (637 – 956 USD) แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการหาข้อมูลท่องเที่ยว คือ สื่อสังคมออนไลน์ โดยในการมาท่องเที่ยวมีความคาดหวังในด้านสถานที่และการบริการมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจุบันพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ

ด้านสถานที่และการบริการของประเทศไทยมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง ที่มีระยะเวลาทั้งหมดในการท่องเที่ยวและแนวโน้มในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอนาคตแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทยแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ การพัฒนาการท่องเที่ยว, นักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง

Abstract

The main aim of this study was to investigate the behaviors, expectations, and satisfaction levels of solo travelers in Thailand. The objective was to create a comprehensive guideline for the advancement of tourism specifically tailored to this group of travelers. The research involved gathering data from 400 solo travelers, comprising both Thai and foreign individuals. A questionnaire was utilized as the primary data collection instrument, and the gathered information was analyzed using various descriptive statistical measures such as percentages, frequencies, means, and standard deviations. In addition, inferential statistical methods including t-tests, ANOVA, and Pearson's correlation coefficient were employed to test hypotheses. The findings of the study indicated that a significant portion of solo travelers chose to stay in Thailand for durations ranging from one to five days, with a budget ranging from 20,001 to 30,001 baht (637 - 956 USD). These travelers primarily obtained their information through online social media platforms and held the highest expectations for tourist attractions, services, safety and security, as well as facilities. Moreover, the respondents reported the highest levels of satisfaction with tourist attractions and services. The results from hypothesis testing revealed that satisfaction levels varied among solo travelers based on their duration of stay and their inclination to

visit Thailand. Furthermore, the study identified a statistically significant relationship between tourists' expectations and their satisfaction.

Keywords Tourism Development, Solo travelers

บทนำ

การท่องเที่ยวจัดเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ใหญ่ที่สุดของโลก เนื่องจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วในทุกภูมิภาคทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย นำมาซึ่งรายได้เข้าสู่ประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงให้ความสำคัญกับนโยบายการท่องเที่ยวอย่างมาก และถูกระบุไว้อย่างชัดเจนใน "ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) " ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งมีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน พร้อมทั้งเป็นประเทศที่มีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ทั้งนี้การสร้างควมหลากหลายด้านการท่องเที่ยวสามารถผลักดันให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ด้วย จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก รวมถึงส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวด้วย นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มใหม่ๆ เช่น Touchless travel ที่มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการบริการและอำนวยความสะดวกในขั้นตอนต่างๆ ของการเดินทางเพื่อลดการสัมผัสและลดโอกาสในการติดเชื้อ ทำให้เกิดแนวโน้มการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพขึ้น มีการเดินทางไปยังสถานที่เที่ยวใหม่ๆ ที่ยังบริสุทธิ์ ไม่มีคนพลุกพล่านและเจียบ ซึ่งนอกจากความสงบที่จะได้รับแล้วการไปสถานที่เหล่านี้ยังลดความเสี่ยงจากการพบเจอคนจำนวนมากและการสัมผัสเชื้อด้วย (กรุงเทพธุรกิจ, 2565) นอกจากนั้นกระแสการท่องเที่ยวในรูปแบบที่แตกต่างออกไปยังได้รับความนิยมมากขึ้นด้วย โดยภาพรวมจากอดีตที่ผ่านมารูปแบบการท่องเที่ยวนิยมใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยวเพื่อไปยังจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั่วโลกนั้นได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตามกระแสความนิยมต่าง ๆ โดยในปัจจุบันได้เกิดเทรนด์การท่องเที่ยวคนเดียวขึ้นซึ่งมีแนวโน้มเติบโตทั่วโลก โดยเสน่ห์ของการท่องเที่ยวแบบนี้ คือ ความเป็นอิสระและยืดหยุ่น สามารถปรับให้เหมาะสมกับความชอบของแต่ละคนได้ และไม่ได้เกิดกับเด็กรุ่นใหม่เท่านั้น (พัลลภา ปีติสันต์, 2559) จากผลสำรวจของบริษัทด้านการตลาดชั้นนำ MMGY Global ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันเทรนด์การท่องเที่ยวคนเดียวเริ่มเป็นที่พบเห็นมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยยอดการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวคนเดียวผ่านโปรแกรมค้นหาข้อมูลออนไลน์หรือ

Google เพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด สาเหตุมาจากหลายปัจจัยทั้งความเฟื่องฟูของสายการบินต้นทุนต่ำ ที่ทำให้การเดินทางข้ามประเทศกลายเป็นเรื่องที่คนทั่วไปสามารถทำได้ ความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลท่องเที่ยวบนโลกออนไลน์ รูปแบบการใช้ชีวิตของคนรุ่นใหม่ที่ต้องการการเรียนรู้ รวมถึงแสวงหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากการเดินทางท่องเที่ยว

จากความนิยมของการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) และสภาพปัญหาของการขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวโดยลำพังของประเทศไทย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) เพื่อให้ทราบว่าในการเดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังนั้น นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังประสบการณ์ที่จะได้จากการท่องเที่ยวอย่างไร ซึ่งการศึกษาความคาดหวังของนักท่องเที่ยวนั้นจะทำให้ผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการบริการให้สอดคล้องกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) อันจะนำมาซึ่งความประทับใจและพึงพอใจในของนักท่องเที่ยว ซึ่งผลการศึกษาถือถือเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ธุรกิจที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาธุรกิจของตนเอง ให้สามารถรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปวางแผนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยได้ไม่มากนักต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยว ความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ของประเทศไทยในปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ประยุกต์ใช้ทั้งระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) และเพื่อให้ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารหรือบุคลากรของหน่วยงานที่ดูแลด้านการจัดการการท่องเที่ยวของประเทศไทย และนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาเชิงคุณภาพ จำนวน 11 คน ประกอบด้วยผู้บริหารหรือบุคลากรของหน่วยงานที่ดูแลด้านการจัดการการท่องเที่ยวของ ประเทศไทย จำนวน 3 คน ได้แก่

คุณทวีศักดิ์ วาณิชย์เจริญ	อธิบดีกรมการท่องเที่ยว
คุณชาคริต ปิตานพวงศ์	ผู้อำนวยการกองเศรษฐกิจ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
คุณสลักจิตร์ ชินชนานภาพ	ผู้จัดการสมาคมโรงแรมไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยลำพังที่เป็นนักวิจารณ์ด้านการท่องเที่ยวบนสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 8 คน ได้แก่

ผศ.ดร.วรลักษณ์ เขียวมีส่วน	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผศ.ดร.จิราณัฐ โสภาก	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ดร.รัมภาภัก ฤกษ์วีระวัฒนา	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ดร.ศุภศักดิ์ เงามประเสริฐวงศ์	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
อาจารย์ภิญญาพัชญ์ มุณีแก้ว	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยศิลปากร
คุณศิวา บัวคลี่	นักวิจารณ์การท่องเที่ยวอิสระ
คุณธีรณัย สมรรถชัยศรี	นักวิจารณ์การท่องเที่ยวอิสระ
คุณนาราวินท์ สี่ไพโรจน์กุล	นักวิจารณ์การท่องเที่ยวอิสระ

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจน ดังนั้นจึงใช้สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ด้วยวิธี W.G. Cochran (1953) ได้ขนาดตัวอย่าง 384 ตัวอย่าง และเพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างที่ครอบคลุมจำนวนประชากรทั้งหมดมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็น 400 ตัวอย่าง จากสถิตินักท่องเที่ยวชาวไทย

และชาวต่างชาติ คิดเป็นสัดส่วน 6:1 (กรมการท่องเที่ยว, 2562) เพื่อให้ได้ข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากขึ้น ผู้วิจัยจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในสัดส่วน 3:1 โดยกำหนดสัดส่วนเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 300 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 100 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) เป็นแนวคำถามปลายเปิด กิ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel)

2.2 แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และภูมิลำเนา/ประเทศต้นทาง ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ประกอบด้วย ระยะเวลาทั้งหมดในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายทั้งหมด แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการหาข้อมูล ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลการท่องเที่ยว และแนวโน้มในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอนาคต ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ประกอบด้วย ด้านสถานที่และการบริการ ด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านบุคลากรที่ให้บริการ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย ประกอบด้วย ด้านสถานที่และการบริการ ด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านบุคลากรที่ให้บริการ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ลักษณะคำถามแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2552)

- 1 หมายถึง น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง น้อย
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 4 หมายถึง มาก
- 5 หมายถึง มากที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์สำหรับวัดความคาดหวัง และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยนำค่าเฉลี่ย (mean) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัด กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2550)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 – 1.80	หมายถึง น้อยมาก
1.81 – 2.60	หมายถึง น้อย
2.61 – 3.40	หมายถึง ปานกลาง
3.41 – 4.20	หมายถึง มาก
4.21 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด

2.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณา ตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้ และปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้ให้มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์โดยใช้สูตร ดังนี้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2547)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยค่า IOC มีค่าระหว่าง -1 ถึง 1

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

- +1 หมายถึง คำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

ค่า $IOC \geq 0.5$ หมายความว่า คำถามนั้นตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า $IOC < 0.5$ หมายความว่า คำถามนั้นไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ควรปรับแก้ข้อคำถามใหม่

ผลการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามชุดนี้ มีค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.75 ซึ่งแสดงว่า ข้อคำถามตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยสามารถนำไปใช้ได้

2.4 นำแบบสอบถามไปทดลอง (try out) กับนักท่องเที่ยวยุโรปที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับจำแนกความเชื่อมั่นในแต่ละตอนโดยการคำนวณ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งมีสูตรการคำนวณ ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2550)

$$\text{Alpha} = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right\}$$

โดย α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้

k = จำนวนข้อ

si^2 = ความแปรปรวนของคะแนน

st^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

แบบทดสอบที่ดีควรมีค่าความเชื่อมั่นอย่างน้อย 0.70 โดยเกณฑ์การแปลผลความเชื่อมั่นของ (เกียรติสุตา ศรีสุข, 2552) จากการทำการทดสอบความเชื่อมั่นโดยการทดลองนำไปใช้ (pre-test) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.928 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก สามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้ดีมาก

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการบรรยายข้อมูล

2.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

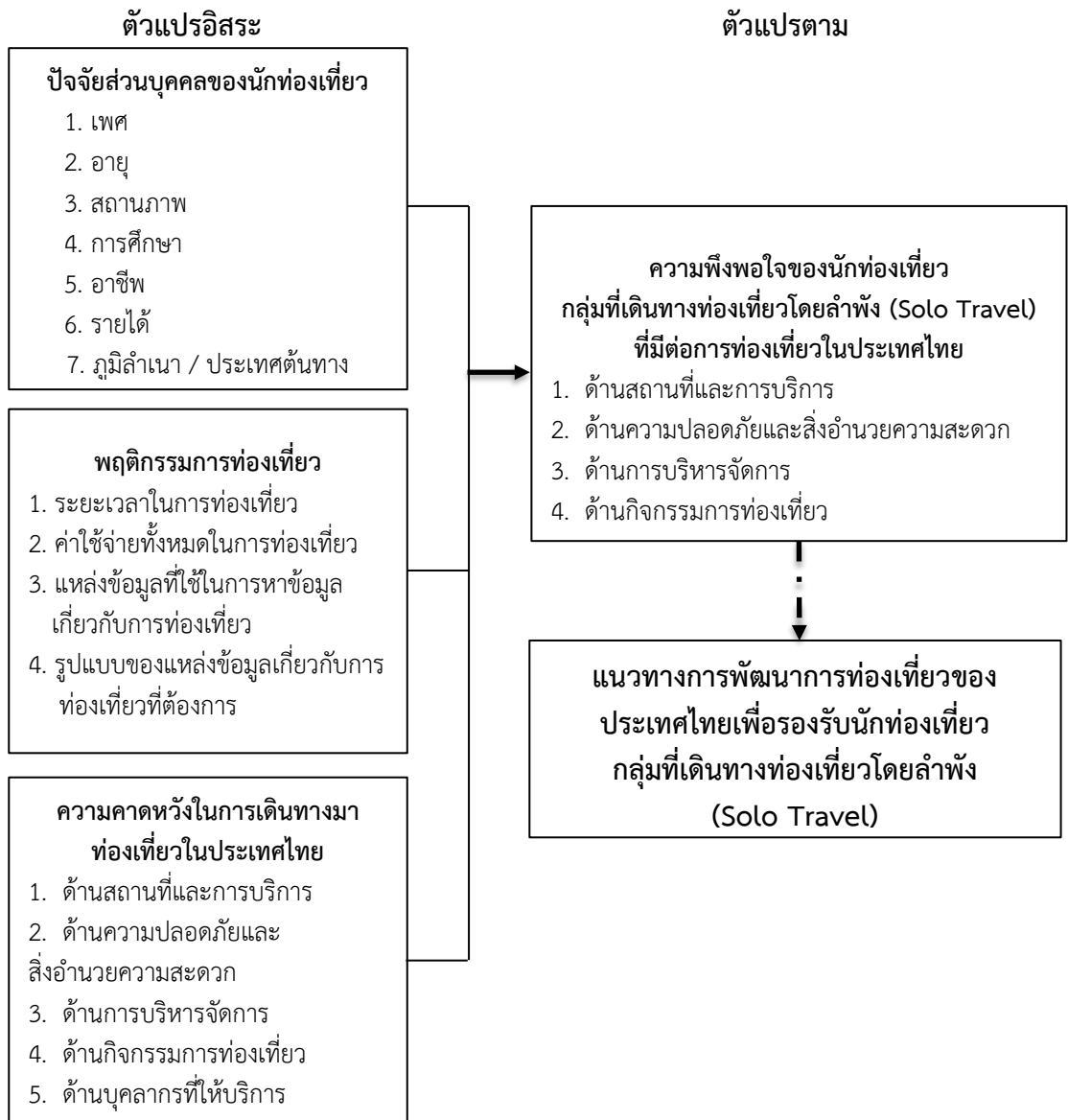
(1) t-test เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน

(2) F-test เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบค่าเฉลี่ยรายคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการทดสอบของ Fisher's Least-Significant Difference (LSD)

(3) Pearson Product Moment Correlation Coefficient สำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลที่ได้มาสรุป และสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel)

Gray Cargill (2009) ได้ให้ความหมายของ Solo Travel ไว้ว่า การที่เราเดินทางท่องเที่ยวไปที่ใดที่หนึ่งเพียงลำพัง โดยที่จุดหมายปลายทางของการเดินทางนั้นไม่มีครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือเพื่อนรออยู่ ณ สถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ แต่เราสามารถพบปะเพื่อนใหม่ หรือทำความรู้จักกับคนแปลกหน้ารวมถึงใช้เวลาร่วมกันเพียงชั่วคราวได้ หรือ Solo Travel คือ ความเป็นอิสระของการเดินทาง และจะเพิ่มระดับขึ้นเรื่อย ๆ ตามความต้องการและความมั่นใจของแต่ละคน

Nicole Kow (2016) ได้กล่าวถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเพียงคนเดียว มักจะมีการวางแผนการเดินทางต่าง ๆ ด้วยตัวเอง และมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ในอนาคตการท่องเที่ยวคนเดียวยังเป็นที่นิยมของผู้หญิง เพราะผู้หญิงในยุคนี้ชอบที่จะออกไปเรียนรู้และหาประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตัวเอง เป็นอีกหนึ่งประสบการณ์ที่ผู้หญิงในยุคนี้อยากที่จะออกไปพบเจอด้วยตัวเอง ทั้งการพบเจอคนแปลกหน้า เพื่อนใหม่ในระหว่างการเดินทาง การไปเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมต่างถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเดินทางท่องเที่ยว

จิราวัฒน์ คงแก้ว อ้างถึงใน กรุงเทพมหานคร มีเดีย จำกัด (2559) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ซึ่งปัจจุบันการท่องเที่ยวโดยลำพังได้มีการเติบโตขึ้นมากทั้งในและต่างประเทศ โดยเหตุผลหลักที่ทำให้ นักท่องเที่ยวเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยวคนเดียว คือ การที่ไม่ต้องมีการเตรียมการวางแผนการเดินทางล่วงหน้ามากมายเหมือนสมัยก่อน อีกทั้งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เติบโตมากับสายการบินต้นทุนต่ำ ซึ่งโดยนิสัยและลักษณะของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ คือ เป็นการเติมเต็มการมีตัวตน เช่น การได้เดินทางไปท่องเที่ยวและอัปเดตเรื่องราวต่าง ๆ ลงในโซเชียลมีเดีย

ปณัสยา สิริรุ่งโรจน์กนก (2559) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 2 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมภายนอกที่อาศัยประสาทสัมผัส และพฤติกรรมภายในที่เป็นการกระทำภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดอารมณ์ที่ถูกควบคุมจากภายใน

แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย

Zeithaml, Bitner and Gremler (2006) ได้กล่าวถึง ความคาดหวังของลูกค้า แต่ละคนมีความแตกต่างกันไป ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1) ความคาดหวังที่ผู้รับบริการหวังไว้ว่าจะได้รับ (Desire Service) ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้รับบริการมีความต้องการและเชื่อว่าเป็นไปได้ที่จะได้รับบริการหรือควรจะได้รับบริการ

2) ระดับขั้นต่ำของการบริการที่ผู้รับบริการยอมรับได้ (Adequate Service) ในการรับบริการแต่ละครั้งอาจมีอุปสรรคทำให้ไม่ได้ผลลัพธ์ดังที่คาดหวังไว้

3) ระยะห่างระหว่างความคาดหวังของผู้รับบริการ (Zone of Tolerance) ที่จะได้ผลลัพธ์จากการบริการขององค์กรธุรกิจกับการยอมรับผลลัพธ์ขั้นต่ำที่ผู้รับบริการยอมรับได้

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งมีความหมายโดยทั่ว ๆ ไปว่าระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถจำแนกเป็น 2 ความหมาย คือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหรือรับบริการ (Consumer satisfaction) และความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction)

กาญจนา อรุณสอนศรี (2556) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม โดยความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ ซึ่งการที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ จะสามารถสังเกตได้โดยการแสดงออกของบุคคลที่มีความซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ

Millet (1954) ชี้ให้เห็นความสำคัญของการบริการ คือการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน มีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) การให้การบริการอย่างเสมอภาค 2) การให้บริการที่ตรงต่อเวลา ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ 3) การให้การบริการอย่างพอเพียง เป็นการบริการด้านสถานที่ที่ต้องมีจำนวนในการให้บริการที่พอเพียง มี 4) การบริการอย่างต่อเนื่อง 5) การบริการอย่างก้าวหน้า เป็นการปรับปรุงคุณภาพของการบริการที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of Need) ผู้พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในเรื่องความต้องการตามลำดับขั้น (Pyramid of Requirements หรือ Hierarchy of Needs) แบ่งความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด เป็น 5 ขั้น ดังนี้ (Maslow, 2014)

- 1) ความต้องการทางร่างกาย ซึ่งเป็นขั้นพื้นฐานของทุกคน เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการมีชีวิตอยู่
- 2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย มี 2 รูปแบบ คือ ความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย ได้แก่ ความปลอดภัยในชีวิต การมีสุขภาพที่ดี เป็นต้น และความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การมีอาชีพการงานมั่นคง
- 3) ความต้องการทางสังคม ซึ่งมีบทบาทต่อพฤติกรรมของมนุษย์
- 4) ความต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญในสังคม (Esteem Needs) ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย
- 5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต อยากรู้ว่าตนเองมีศักยภาพแค่ไหน และพยายามพัฒนาศักยภาพของตนไปสู่จุดสูงสุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นการกำหนดรูปแบบการดำเนินการและนโยบายในการปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงแก้ไข การเปลี่ยนแปลงของแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์ สวยงามและพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น โดยกระบวนการที่นำทรัพยากรทางการท่องเที่ยว กำลังคนและเงินทุนไปใช้ในการปรับปรุงการบริการการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยว และแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ปรีชล วิมลเมือง (2560) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาโฮสเทล เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ คือ การวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และผู้ประกอบการโฮสเทล การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และพรรณนาอธิบาย การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกับผู้เข้าพักชาวต่างชาติจำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพรรณนา หาค่าความถี่ร้อยละ และข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของผู้ประกอบการในการรองรับ

นักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo ผลการศึกษา พบว่า บริบทการให้บริการของผู้ประกอบการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตที่มีต่อนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ทั้งบริบทด้านบุคลากร บริบทด้านระเบียบปฏิบัติการ และบริบทด้านการดำเนินงาน มีการดำเนินการที่ตั้งอยู่บน พื้นฐานของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและผู้ประกอบการโฮสเทลทั้งทางตรงและทางอ้อม ระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดี คือ ความพร้อมด้านสถานที่ ด้านห้องพักและห้องน้ำ ด้านความปลอดภัย และด้านทักษะบุคลากร ซึ่งทั้งภาครัฐและผู้ประกอบการโฮสเทล ได้ให้ความสำคัญในการหาแนวทางการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เข้าพัก ชาวต่างชาติให้กลับมาใช้บริการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตอีกครั้ง

วนิดา อ่อนละมัย (2565) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อชุมชนบ้านศรีฐาน จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวชุมชนบ้านศรีฐาน และเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ เป็นกรวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลเป็นบุคคลสำคัญจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในท้องถิ่น รวมจำนวน 17 ท่าน และการประชุมกลุ่มย่อย จากหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวน 12 ท่าน ผลการวิจัยพบแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 4 มิติ ได้แก่ 1) มิติด้านสิ่งแวดล้อม ควรยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบมีความรับผิดชอบต่อมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้วัฒนธรรม 2) มิติด้านการเมือง ควรจัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน สนับสนุน องค์ความรู้ กระบวนการ และงบประมาณ 3) มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม ควรสร้างสรรค์โปรแกรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยว 4) มิติด้านเศรษฐกิจ ควรพิจารณาการยกระดับของดีของฝากในชุมชนที่มีอยู่ให้มีความโดดเด่นผ่านกระบวนการพัฒนาสินค้าชุมชน เพื่อเป็นการสร้างเศรษฐกิจของชุมชน

วีระ แก่นเพชร (2563) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในยุคดิจิทัล เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์ ผู้ปฏิบัติงานในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัทท่องเที่ยวที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ดำเนินธุรกิจ ภาคประชาชนส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง และนักท่องเที่ยวผู้ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการท่องเที่ยวที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในยุคดิจิทัลของประเทศไทย

ประกอบด้วย 4 แนวทาง ดังนี้ 1) การปรับกระบวนการทำงานเข้าสู่ระบบดิจิทัล โดยจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารและระบบดิจิทัลให้แก่ผู้บริโภค 2) การผลักดันการให้ข้อมูลข่าวสาร โดยการกระตุ้นให้เกิดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านระบบการสื่อสารและระบบดิจิทัล 3) ทำการตลาดสื่อสังคมออนไลน์ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมในเชิงออนไลน์ และการเพิ่มลักษณะของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้มีความหลากหลาย และกำหนดให้ลักษณะของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาในเชิงออนไลน์ และ 4) การสื่อสารบนช่องทางที่หลากหลาย โดยการเลือกใช้ช่องทางในการสื่อสารทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์เพื่อนำเสนอข้อมูลให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.50 มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี ร้อยละ 23.25 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 65.75 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 68.00 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท ร้อยละ 51.25 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 30,001 - 45,000 บาท ร้อยละ 41.25 สำหรับผลการศึกษาด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง พบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการท่องเที่ยว 1 - 5 วัน ค่าใช้จ่ายตลอดทริปท่องเที่ยว 20,001 - 30,000 บาท แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการหาข้อมูลท่องเที่ยว คือ สื่อสังคมออนไลน์ รองลงมาคือ เว็บไซต์ สำหรับแนวโน้มในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอนาคต พบว่า นักท่องเที่ยวร้อยละ 79.25 จะเดินทางมาเที่ยวอีกครั้ง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง

ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการท่องเที่ยว 1-5 วัน มีค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยว 20,001 - 30,000 บาท (637 - 956 USD) โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับการมาท่องเที่ยวโดยลำพังในประเทศไทย คือ สื่อสังคมออนไลน์ และช่องทางที่ต้องการให้มีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ สื่อสังคมออนไลน์ รองลงมา คือ เว็บไซต์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวโน้มเดินทางมาท่องเที่ยวในอนาคตอีก

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

ความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยว ในประเทศไทย	ระดับความคาดหวัง			
	$\bar{X}$	SD	แปล ผล	ลำดับ
1. ด้านสถานที่และการบริการ	4.04	0.57	สูง	1
2. ด้านความปลอดภัยและ สิ่งอำนวยความสะดวก	4.01	0.55	สูง	2
3. ด้านบุคลากรที่ให้บริการ	3.98	0.58	สูง	3
4. ด้านการบริหารจัดการ	3.97	0.58	สูง	4
5. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.96	0.55	สูง	5
โดยรวม	3.99	0.51	สูง	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวัง ด้านสถานที่และการบริการมากที่สุด โดยมีความคาดหวังในระดับสูง ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.57$) รองลงมา คือ ด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีความคาดหวังในระดับสูง ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.55$) และที่น้อยที่สุดคือ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยมีความคาดหวังในระดับสูง ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.55$)

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย	ระดับความพึงพอใจ			
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านสถานที่และการบริการ	4.11	0.58	สูง	1
2. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.09	0.56	สูง	2
3. ด้านบุคลากรที่ให้บริการ	4.05	0.59	สูง	3
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.04	0.59	สูง	4
5. ด้านความปลอดภัยและ สิ่งอำนวยความสะดวก	4.00	0.63	สูง	5
ภาพรวม	4.06	0.54	สูง	-

จากตารางที่ 2 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจของการเดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ในประเทศไทยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.54$) โดยมีความพึงพอใจ ด้านสถานที่และการบริการมากที่สุด ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.58$) รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และที่น้อยที่สุด คือ ด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.63$)

4.2.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	F	Sig.
เพศ	0.295	0.745
อายุ	0.714	0.613
สถานภาพ	0.351	0.704
การศึกษา	1.266	0.286
อาชีพ	0.249	0.910
รายได้	0.299	0.879

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	F	Sig.
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	4.941	0.001*
ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยว	1.479	0.196
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการหาข้อมูล	1.015	0.408
รูปแบบของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ต้องการ	1.446	0.207
แนวโน้มในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอนาคต	177.051	0.000

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกข้อ ยกเว้นระยะเวลาในการท่องเที่ยว เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธี Fisher's Least-Significant Difference (LSD) พบว่า

1. นักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาทั้งหมดในการท่องเที่ยว 1 – 5 วัน จะมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาทั้งหมดในการท่องเที่ยว 11 – 20 วัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาทั้งหมดในการท่องเที่ยว 6 – 10 วัน จะมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาทั้งหมดในการท่องเที่ยว 16 – 20 วัน

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ความคาดหวัง	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ด้านสถานที่และการบริการ	-0.124	0.013	น้อยมาก	ตรงข้าม
2. ด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก	-0.189	0.000	น้อยมาก	ตรงข้าม
3. ด้านการบริหารจัดการ	-0.187	0.000	น้อยมาก	ตรงข้าม
4. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	-0.099	0.048	น้อยมาก	ตรงข้าม
5. ด้านบุคลากรที่ให้บริการ	-0.162	0.001	น้อยมาก	ตรงข้าม

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ความคาดหวังทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่และการบริการ ด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านบุคลากรที่ให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) ที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยทิศทางความสัมพันธ์เป็นความสัมพันธ์ตรงกันข้าม กล่าวคือถ้านักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในการ

เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยทุกด้านสูงมาก จะมีความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) น้อยลง ซึ่งความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยมาก

ส่วนที่ 5 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel)

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) สรุปได้ดังนี้

1. ควรมีนโยบายที่ผลักดันการท่องเที่ยวและกลไกการขับเคลื่อนนโยบายที่เป็นเอกภาพ
2. โครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบคมนาคมและแพลตฟอร์มด้านการท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ และพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัยผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม
4. การยกระดับบุคลากรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบทของการท่องเที่ยววิถีใหม่ (New Normal)
5. ด้านสถานที่ ซึ่งประเทศไทยมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ควรมีการเปิดการรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ในเมืองรอง เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการเป็นส่วนตัว
6. ด้านการบริการ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการบริการ และผลักดันให้เกิดการให้บริการที่มีมาตรฐานมากขึ้น มีการบริหารจัดการแบบ local สะท้อนเสน่ห์ของการบริการแบบท้องถิ่นนั้น ๆ โดยเฉพาะ ซึ่งถือเป็นจุดแข็งของการท่องเที่ยวของไทย
7. ด้านความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวก
8. ด้านการบริหารจัดการ โดยมีการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยว
9. ด้านกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
10. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ด้านสถานที่และการบริการอยู่ในระดับสูง โดยมีความคาดหวังต่อความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด โดยผลการศึกษาที่พบสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทิพาพร ไตรบรรณ (2557) ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ กรณีศึกษาหมู่บ้านอรัญญิก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องของความสะดวกและการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้น ๆ

2. นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับสูง โดยมีความคาดหวังต่อมาตรการรักษาความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด โดยผลการศึกษาที่พบสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Queensland University of Technology's Business School ที่พบว่า การท่องเที่ยวคนเดียวนั้นสามารถทำให้นักท่องเที่ยวสัมผัสถึงความอิสระ ผ่อนคลายและค้นพบตัวตนของตนเอง (ศุภาวรรณ วงศ์ชูทรัพย์, 2562) อย่างไรก็ตามก็ตักนักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญในเรื่องของมาตรฐานด้านความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้น ๆ มาเป็นอันดับแรก

3. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Solo Travel) โดยเน้นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยบนสื่อต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระ แก่นเพชร (2564) ที่ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในยุคดิจิทัล ที่พบว่า การปรับกระบวนการทำงานเข้าสู่ระบบดิจิทัล โดยการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารและระบบดิจิทัล และการผลักดันการให้ข้อมูลข่าวสาร โดยการกระตุ้นให้เกิดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านระบบการสื่อสาร ระบบดิจิทัล และทำการตลาดบนพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับการมาท่องเที่ยวโดยลำพังในประเทศไทย คือ สื่อสังคมออนไลน์ ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ควรให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลข่าวสาร และทำการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวกับกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังในช่องทางสื่อสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น

1.2 ด้านความปลอดภัย ควรมีการจัดการความปลอดภัยที่เป็นรูปธรรม และต่อเนื่องกันทั้งระบบ มีการวางนโยบายในการประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยวได้รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตำรวจท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง เพื่อที่สร้างความมั่นใจในความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว

1.3 ความพร้อมในการให้บริการของศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ควรมีการเพิ่มจุดการให้บริการของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวให้มีจำนวนมากขึ้นและมีประสิทธิภาพในด้านการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการกับนักท่องเที่ยว และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 นอกจากการศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังในประเทศไทยแล้ว ควรทำการศึกษาความพร้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพังระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ เพื่อจะได้นำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น เพื่อสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้กลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). *ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 - 2560*. สืบค้นจาก http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). เชียงใหม่ : ครองช้างพรินต์.
- จิราวัฒน์ คงแก้ว. (2559). *Solo Travelers ปฏิวัติท่องเที่ยวยุคโซเชี่ยล*. กรุงเทพฯ:กริจ. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/business/683856>.
- ธัญชนก ใจแสน, เบญญาภา สนิทมัจโร และนุชนารถ รัตนสูงค์ชัย.(2560). พฤติกรรม การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกที่เที่ยวคนเดียวในเขตกรุงเทพมหานคร. *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 14 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน วันที่ 7-8 ธันวาคม 2560*.
- ปรีช วิมลเมือง. (2560). *แนวทางการพัฒนาโฮสเทล เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พรรณิธิดา เหล่าพวงศักดิ์. (2559). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวกลุ่มประชาคมอาเซียน จังหวัดกาญจนบุรี. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี 10 (21) เดือนมกราคม – เมษายน 2559*.
- พสุ เดชะรินทร์. (2564). *หลังยุคโควิด พฤติกรรมการท่องเที่ยวจะเปลี่ยนไปอย่างไร*. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/columnist/969343>.
- ภูษิษา ปันแก้ว. (2557). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมโดยใช้รถรางที่จัดโดยเทศบาลเมือง จังหวัดน่าน. *วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก 4(1), 123-131*.
- สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่11. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วนิดา อ่อนละมัย. (2565). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อชุมชน บ้านศรีฐาน จังหวัดขอนแก่น. *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 5(2) พฤษภาคม – สิงหาคม 2565*.
- วรัญญู แก้วกัลยา. (2560). แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร. *วารสาร บัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต 13(2), 201-215*.

- วิวัฒน์ชัย บุญยภักดิ์. (2554). *การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*
กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2550). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศุภากร สุรดิษฐ์. (2563). การพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขต
กรุงเทพมหานคร. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ* 22(1), 100 – 115.
- ศุภาวรรณ วงศ์ชูทรัพย์. (2562). *เทรนมาแรง! “Solo travel” เที่ยวคนเดียว เที่ยวด้วย
ตัวเอง*. สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/XRhrK>.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2552). *การบริหารการตลาดยุคใหม่ (Marketing management)*
ฉบับปรับปรุงใหม่ ปี 2552. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- Gray Cargill. (2009). *What is solo travel?*. Retrieved from <https://solofriendly.com/whatis-solo-travel/>
- Janice. (2011). *Solo Travel Means*. Retrieved from <https://solotravelerworld.com/solotravel-means/>
- Millet. (1954). *Management in the Public Service*. The quest for effective
performance. New York: McGraw-Hill Book.
- Suwicha Pitakkanchanakul. (2562). *Solo Travel ไปเที่ยวคนเดียวแต่เพื่อนเยอะกว่า*.
สืบค้นจาก <https://thematter.co/brandedcontent/crp-solo-travel-01/66408>.
- W.G. Cochran. (1953). *Sampling Techiques*. New York: John Wiley & Sons.